

meile. Tie veiksniai sudarė mano si-
lą, jais ir tegaliu save išaiškinti.
Tad ir rašytojo gimtosios aplinkos
charakteristika ne tik duokli tra-
diciinės monografijos modeliui.
Vaižganto gimtoji aplinka - visos
jo kūrybos poetinė gimtinė, kūrybi-
nės sąmonės gimtinė. Kaimo gyve-
nimo būdas, tradicijos, artimųjų
santykiai formavo Vaižganto mo-
ralinių idealų. Vaikystėje suvoktos
dvasinės vertybės visam laikui įsit-
virtino rašytojo moraliniame kodek-
se, o daugybė kitokių kitiems menkų
"vietelių" M. Tuma išauklejo "Pragied-
ulių" autorium. XIX a. pabaigos
lytų Lietuvoje kaimo vaižgantas
išėjo savo kūriniamis tenur; gyve-
nimo smulkmenose suvado žmo-
giškus universalijus, rašytojo ar-
tinumai tapo jo kūrinis prototipais.
Mmli ir atriva grožini rašytojo

asmenybei sugebejo savaip pama-
tyti gimtojo krašto gamtą.

Tėvyne's ilgesio, uilties mo-
tyvas poetų trintiniis
eilirašciuose

951025

Lietuvos, Dievo ir žmogaus
likimo tema A. Miškinio eili-
raščių cikle "Psalmės"

102

Gal tik perskaicius ~~A. Miški-~~
nio eiliraščių ciklą "Psalmės"
imui suprasti, kas yra gyvenime
Tėvyne's ilgesys, skausmas, nerūšis
nematant tėviškės žalių laukų,
ošiančių miškų, nejaučiant gimtos
namų jaukumo, kai prieš akis
stūksa Sibiro taigos, šaltis ulei-
drėia ne mažiausiam saulės spin-
duliliui prasiskverbti, kuris ga-
litų pūminti tėviškęs brangis.

✓

Mob. (Lyon) 2012
Savininkas

Šejaugi gyvenime, nors ir laikini-
nai, turi kažko netekti, kad pra-
ditum vertinti tai, ką turėjai?

Eiliraštis „Septynios sopolio
caudos“ - dietuvos istorijos met-
raštis, kuriame kiekviena eilutė
dvelkia meile Tėvynei:

Brangi kaip motina gėra,
Mė kaip senos, ir kaip dukterė.
arba

Matau, eini kanti, drąsi,
Nepakartojama sava...
Kas galvas nulenkim - esi
Tu Nemarioji dietuva!

Eiliraštyje „Švintis“ kūčias ry-
to nel prisimenama Tėvynei, ir
poetui taip norėjusi bent tuom-
pam sugrįžti, bet „ligi Tėvynei
tūkstančiai mylių. / Dienai tik
minčiai likti valia.“ Mė tik

malonūs prisiminimai padeda
tremtinėi - poetui širdyje išlai-
kyti viltį, kad svajonis kada
nors išsipildys:

Aš iš visur Tave matau
vienodai,
Mė nuotoliniu visur seku slapta;

(...) Mintim, svajone papuošta
buvojai
Nuolat Mėkniuose, Vilniuj ir
Kaune...

(tit. „Kintys, lekiančios namo“)

Poetas, būdamas toli nuo Tėvy-
nis, ir negalidamas jos labiau
nieko padaryti, ^{gėm} negaili gražius ^{- dietuvai!} žodžius. Ji - tai milėinkapiuos
ošianti pušlė, klevelis tėvo palan-
gijos, udeinis naktys ir dangaus

mīļniei (eil. "Grazi tu, mans brangi
Tēvnie")

Tremtyje niēnir, nu sivyliņo
pilus dienas daugiau, nei tu, ku-
rionis poeta aplauks pušiniņi-
mai. Tad belieka kriptis i Die-
va:

Valdovas Tu esi erdreis u laiko,
Mogelbik mūs, sielas - SOS!

(eil. "Pasibaisejimas")

Tik malda kursto vilti, kad
gyvenime tuisingumas bus nuga-
litojas priē šetono piktasias jē-
gas.

Tu man paguoda u viltis
didžiausia
šituo sunkiausis bandynus
netu.

(...) Tu - išganytojas, Tam paristu-
gyvenimas tu, kelias u tisa.

(eil. "Kegejimas")

A. Miškini's pasikliori Dieve u
tai jam padijo išlikti, neparisti
kirminu u šliuzū: ep.

Žmogus, kaip kirminas, kaip
šliuzas

Žemej gyvena dėl gyvenimo paties.
(eil. "Pasaulis be Dievo") Tremtyje
palūsta tiek fiziškai, tiek dua-
siškai. Mō žmogaus lieka tik ske-
letas, ^{o viduje} ~~is~~ ^{viduje} ~~individo~~ pasaulio - tuštuma.

Suistas jau malionijos u angos,
Dar keletas klaidis dienas - u
žus.

(eil. "Žmogus iš parisišaus")

Už duonos žiauberį, už likstą
kuopis

Arba už spirito lašus kelius

Ys atiduos ir prašūčiai Europos,

Ys ištrėminui jūses vaikelius.

(~~lit.~~ "Zuogus iš vidaus")

Kas galėtų suvaidinti ~~ta~~ sėto-
na, kas atgairintų tas nevargu-
sias sillas bei išsekusius kūnus?

Dievas didis, sapnuose belaukian-
ti motina, miltis?

Sunkesnis stilius.

Klasės darbas

Tačiau lietuvių nepaaiškino ir
atkūri dietėvos nepriklausomybę.
Bet ir atkūrus nepriklausomybę,
kuriantis įvairioms firmoms, imant
pavyzdį iš vakarų Europos, atsi-
rado visokių kalbos tušalų, nelie-

turistikų nepaaiškintamų pavėdina-
mų.

Klasės darbas

Ydomu būtų Tadukui tenai
užlėti ir pasiziūrėti. Tam neskaudu,
tam negraudu. Ys vaizduojasi sau,
kaip ten, pakrosneje, vištukims tamse
ir baises, o pikta Elena nelidžia
joms išėiti į žviesą. Karšta, tvanku,
saulė kaitina kaip puode, ir nėra
nei maršausio vėjelio. Baisiai ne-
matomu keltis iš patalo, bet reikia.
Wanuose tylu, o kaip tylu, atrodo,
kad ir šalta. Miške vienam liūd-
na ir quidu.